

Sygn. akt V CZ 71/12

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Dariusz Dończyk (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa W. S.

przeciwko T. J.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 24 stycznia 2013 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie zawarte w pkt III wyroku

Sądu Okręgowego

z dnia 22 marca 2012 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Pozwany zaskarżył postanowienie zawarte w punkcie III wyroku Sądu Okręgowego z dnia 22 marca 2012 r. - nie obciążające powoda kosztami zastępstwa prawnego na rzecz pozwanego w instancji odwoławczej - zarzucając temu orzeczeniu naruszenie art. 98 k.p.c. oraz 102 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Z przepisu tego wynika, że przesłanką ograniczenia lub wyłączenia obowiązku ponoszenia kosztów postępowania przez stronę, która przegrała sprawę, jest wystąpienie szczególnie uzasadnionego przypadku. Przepis ten pozwala oprzeć rozstrzygnięcie o kosztach postępowania przy uwzględnieniu zasad słuszności, których zastosowanie mogą uzasadniać okoliczności odnoszące się zarówno do stron postępowania, np. ich sytuacji osobistej i majątkowej, jak również do przedmiotu postępowania, np. rodzaju dochodzonego roszczenia. Ocena, czy zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony, o którym stanowi art. 102 k.p.c., ma charakter dyskrecyjny, oparty na swobodnym uznaniu sądu orzekającego w sprawie w danej instancji, kształtowanym własnym przekonaniem na podstawie całokształtu okoliczności rozpoznawanej sprawy. W związku z tym ocena ta może być podważona przez sąd wyższej instancji tylko wtedy, gdy jest rażąco niesprawiedliwa (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 23 maja 2012 r., III CZ 25/12, nie publ., z dnia 11 maja 2012 r., II CZ 5/12, nie publ., z dnia 9 lutego 2012 r., III CZ 2/12, nie publ., z dnia 26 stycznia 2012 r., III CZ 10/12, OSNC 2012, nr 7-8, poz. 98). Uwzględniając powyższe, w sprawie nie zachodzą okoliczności tego rodzaju, które uzasadniałyby ingerencję Sądu Najwyższego w rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego dotyczące kosztów postępowania apelacyjnego oparte na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. W uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia Sąd drugiej instancji wyjaśnił bowiem, że za zastosowaniem tego przepisu przemawiały szczególne okoliczności

dotyczące sytuacji osobistej i majątkowej powoda. Oceny tej nie można uznać za rażąco niesprawiedliwej.

Z tych względów orzeczono na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., jak w sentencji.